



Geachte ouder(s) en/of verzorg(st)er(s),

Zo maar een situatie:

..... Een moeder komt een kinderkledingzaak binnen met drie kinderen in de leeftijd tussen 2 en 6 jaar. In het speelhoekje gooien de kinderen met duplostenen, ze trappen elkaar, gaan languit op de grond liggen en luisteren op geen enkele manier naar de opdrachten en verzoeken van de moeder. De moeder heeft een uitstraling van: *modern ouderschap vraagt veel opoffering.....*

Wie is er
de baas?

In steeds meer gezinnen kan men die situatie tegenkomen dat kinderen van 4, 5, of 6 jaar de baas zijn. Er zijn ook vaders die hetzelfde overkomt. Op school zijn het vaak ongerichte kinderen, die alleen maar hun eigen gang willen gaan en veel moeite hebben zich open te stellen voor anderen. Dat betekent tevens dat het onderwijsaanbod ook niet goed bij deze kinderen terecht komt.

Tips

Bekijk eens uw eigen situatie. Moet u zich opofferen voor uw kind(eren)? Weet u ook niet helemaal zeker of u wel streng mag zijn tegen uw kinderen? Hebt u de indruk dat het bij u al te ver is? Bent u ook meestal doodop als de kinderen in bed liggen? Hebt u soms het idee dat u de hele dag politie-agent heeft lopen spelen? Als dat het geval is moet u onmiddellijk iets doen. Die situatie is niet goed voor u en ook niet voor het kind. Er zijn een drietal mogelijkheden om deze situatie weer normaal te laten worden:

Het is
terug te
draaien

1. U probeert het zelf. Schrijf eens op welke situaties regelmatig uit de hand lopen. Kies iets waar u mee wilt gaan beginnen en bedenk ook hoe u dat wilt gaan doen. De beste manier is duidelijk aan het kind/de kinderen uit te leggen wat u wilt en ook duidelijk aan te geven wat u doet als het misgaat. Bij deze aanpak horen nog twee benaderingen. U past consequent toe wat u hebt aangekondigd bij het misgaan: daar mag u niet meer soepel in zijn. Ten tweede prijst u het kind als het wel goed ging en/of geeft u het een beloning. Vooral dat leren van gewenst gedrag is belangrijk. U probeert zelf rustig te blijven bij het ingrijpen en doorpakken. Bekijk of u een rustig moment kunt vinden om het kind op deze nieuwe benadering voor te bereiden. Laat het kind merken dat het voor u een probleem is zoals het vaak gaat en dat u dat nu gaat veranderen. Leg ook uit waarom u het gaat veranderen.

Het is aan te bevelen dit in het weekend te beginnen zodat een eventuele partner u kan ondersteunen. U kunt eventueel ook vrienden vragen u te helpen en het met u na te bespreken.

In deze periode moet u immers zelf heel sterk zijn omdat u het roer om gaat gooien. U moet zich daarbij enkele dingen realiseren:

- als u de situatie wilt veranderen dan kan dat nog als de kinderen jong zijn
- binnen de thuissituatie moeten kinderen op essentiële momenten volledig naar hun ouders luisteren.

2. U vraagt de leerkracht van uw kind om samen een aanpak te bedenken en u vraagt de leerkracht of u met haar/hem nog eens over de ervaringen mag praten.

3. U schakelt externe hulp in, in de vorm van een psycholoog/pedagoog/maatschappelijk werker van een bepaalde instelling of van een eigen praktijk. Informeer bij de school naar adressen.

4. Leer het kind het krijgen van aandacht uit te stellen door op bepaalde momenten duidelijk te zeggen dat het kind zichzelf moet vermaken. U gaat dan niet in op de vragen/verzoeken van het kind. Houdt dat zo consequent mogelijk vol.